

مطالبات مبرم روز زحمتکشان کشور:

زمستان آینده و مردم فقیر افغانستان!

مردم کشور برای زمستانی که در پیشرو دارند نیازمند جدی کمکهای فوری بشری اند، هرگاه این مساعدتها فراهم نگردد و به وقت و زمان آن به دسترس نیازمندان واقعی قرار داده نشوند، میلیونها انسان به بحران بشری و کمبود مواد غذایی مواجه خواهند شد.

در حال حاضر نیمی از نفوس کشور در اثر افزایش قیمت مواد غذایی با فقر شدید و خطر گرسنگی روبرو هستند و به مواد غذایی دسترسی ندارند، مزید به آن در ایام زمستان، کمبود مواد سوختی برای گرم کردن خانه ها، در کنار کمبود مواد غذایی و پوشاک به مصیبتهای مردم بیشتر می افزاید.

همین اکنون ارتباطات اکثریت روستاها با مراکز صحتی و مارکیتهای محلی بنا بر دلایل امنیتی قطع گردیده. برخلاف تبلیغات فریبنده حاکمان کشور و حامیان جهانی آن نه تنها وضع زنده گی اقتصادی مردم بهتر نگردیده بل روز تا روز بد تر شده می رود و مردم قدرت خرید خود را از دست میدهند.

موسسه خیریه موسوم به آکسفام روز شنبه ۳۰ اگست ۲۰۰۸ طی گزارشی پیرامون وضع بشری در افغانستان اظهار نمود که «افغانستان در زمستان آینده به بحران انسانی مواجه خواهد شد»، در این گزارش آمده است که «افغانستان یکی از فقیر

ترین کشورهای جهان است که نیمی از مردم این کشور زیر خط فقر زنده گی میکنند، و یک میلیون کودک و نیم میلیون زن با سوءتغذیه رو به رو هستند.»

مات والدمان، مسؤول سیاست گزاری های اکسفام در افغانستان می گوید: «جامعه بین المللی را به واکنش سریع پیش از رسیدن زمستان و بحرانی تر شدن شرایط در افغانستان فرا خوانده و تأکید کرده که چنانچه کشور های جهان به بحران انسانی این کشور بی توجهی نشان دهند افغانها ناچار به ترک خانه و کاشانه خود خواهند شد که این خود مشکلی بزرگتر چون آواره گی، این افراد را به دنبال خواهد داشت.»

اکسفام چندی پیش در فرا خوانی بین المللی از جهانیان خواست که پاسخ انسانی مناسبی برای گرد آوری ۴۰۴ میلیون دالر برای کمک به مردم افغانستان از خود نشان دهند، بسیاری کشورها هنوز به این نامه پاسخ مثبت نداده اند.»

اگر مطابق هشدارهای مکرر نهادهای خیریه، سازمان ملل و تقاضاهای پیوسته مردم نیازمند، قبل از فرا رسیدن فصل سرما، حد اقل کالاهای مورد نیاز عاجل مردم و مساعدتهای بشری جامعه جهانی به مناطق دورافتاده انتقال داده نشود و دولت با احساس مسئولیت در این زمینه برخورد ننماید افغانستان با فاجعه دیگری روبرو خواهد شد.

باآنکه مسؤولین بلند پایه "دولت افغانستان" سال گذشته قبلاً اعلام نموده بودند که تمام جاده های سختگذر را در زمستان به روی ترافیک بازنگه میدارند و کالاهای مورد نیاز اولیه عاجل مردم را تأمین میکنند ولی با ریزش اولین برف، راه های اکثریت ولایات به خصوص بامیان، بدخشان، هرات، دایکندی، وردک، غزنی، بادغیس، ارزگان و ولسوالی های مرکزی با قریه ها و مرکز مسدود گردید و مردم شدیداً به قحطی مواجه گردیدند، از اثر تبلیغات واهی و عوام فریبانه دولت، مبنی بر رسانیده مساعدتهای بشری و تأمین بموقع مواد غذایی و سوختی اغلب مردم غافلگیر شدند، سرمای شدید و ریزش بارش و برف، جان هزارها تن را گرفت و دهها هزار راس مواشی را تلف نموده، صدها چوپان و مالدار کوچک به ویژه خانواده های که در خیمه ها زنده گی میکردند، در کنار مواشی خود جان داده اند.

با آنکه طی سالهای اخیر میلیاردها دالر به عنوان مساعدت و بازسازی وارد کشور گردیده است، با دریغ که در نتیجه گسترش فساد اقتصادی - اداری، غارت و اختلاس، اداره دولت افغانستان حتی قادر به تهیه و تدارک مواد غذایی عاجل و اضطراری که باعث نجات جان و زنده گی هزارها انسان فقیر که بین مرگ و زنده گی قرار دارند نیست.

فقر و سیا روزی مردم عمدتاً مولود تمرکز میلیونها ثروتهای غارت شده است که بدست حاکمیت مافیایی و شرکای آن به خاطر کسب سود بیشتر متمرکز گردیده است. «دولت مافیایی!» همه وسایل تولید را از دست زحمتکشان غضب نموده، نیروی کار آنها را تصاحب میکند و با تشدید و دامنگیر شدن بیشتر فقر، مردم را ناگزیر میسازد تا بخاطر چند نان خشک برای خانواده خویش، به مراکز تروریستی رو بیاورند.

سیاسیتهای نا به کار دولت باعث فراهم ساختن زمینه های لازم اقتصادی و اجتماعی برای سربازگیری جهت انجام حملات تروریستی و تشدید خشونت گردیده است.

مردم دیگر درک نموده اند که مسؤول اساسی فاجعه جاری در کشور نظام کنونی و حامیان جهانی آنها است، داشتن انتظار خدمت گزاری از حکومتی که منافع شخصی، فساد اداری، اختلاس، رشوت، سودجویی و معامله گری شاخصهای اساسی آن باشد سُرابی بیش نیست.

ما بارها تأکید نموده ایم که دولت کنونی فاقد هر گونه پایگاه اجتماعی مردمیست و در واقع نماینده و مجری طرحهای خارجیان! میباشد.

گرچه با درک ماهیت سرشتی این دولت نمیتوان از آن توقع کار به نفع فرودستان را داشت با آنهم صرف نظر از ساختار درونی و حامیان بیرونی آن در وضعیت جاری، نخست از همه وظایف تأخیرناپذیر عادی شدن وضع سیاسی - نظامی و رسانیدن کمکهای اولیه اقتصادی و غذایی و بشری برای اهالی نادار کشور به عهده این حکومت میباشد. تأمین امنیت جاده ها و راه های انتقالی، از سر گیری فعالیتهای

مؤسسات اقتصادی و رسانیدن کمکهای بشری و غذایی به محلات آسیب پذیر، بخش بزرگ و اساسی وظایف فنی و اداری این حکومت است.

مردم میخواهند تا حکومت و پارلمانواره! کنونی باید به طور پیگیر به مطالبات عاجل آنان در عرصه های تأمین نیازمندیهای اولیه زنده گی پاسخ اساسی دهند.

ما از همه کمک دهنده گان بین المللی می خواهیم تا قبل از فرا رسیدن زمستان و ظهور یک فاجعه دیگر بشری به یاری طبقات و اقشار فرودست جامعه افغانی بشتابند.

28092008

www.ayenda.org